

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

De eo quod Christus per paternam virtutem resurrexisse dicitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

δεξιᾶ τῆ πατρὸς ὑψοῦσθαι λέγεται, καὶ τοὶ χειρὶ ὑπερῶν αὐτῶς, καὶ ἡ τῆς ὄλων δημιουργοῦ δεξιᾶ. ἄρρη δὲ μοι πάλιν ὁ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸ Χριστὸν ἀνθρώπινως μὲν τὸ πνεῦμα δεξιόμυρον, πληροῦντα ὃ θεικῶς πλὴν ἐπαγγέλιαν τῆ πατρὸς, διὰ τῆ τοῖς πιστεύουσιν ἐνέειναι τὸ πνεῦμα, καὶ οὐχ ὡς ἀλλότριον, ἀλλ' ὡς ἰδίον αὐτοῦ. ἔφη μὲν γὰρ ποὺ θεὸς δι' ἐνὸς τῆς ἀγίων πνευματικῶν ὅτι ἐκχεῖται ἀπὸ τῆ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σὰρκα. πληροῖ ὃ τῆ το Χριστὸς, ὡς ἰδίον ἐνείεις τοῖς κεκλημένοις τὸ πνεῦμα. καὶ τοὶ τὸ μέγιστος ἀποτελεῖν δωρεὰς ἑνάς τῆ ἀγίου πνεύματος, πρὸς τοὺς ἀνθρώπων πόθεν; θεὸς δὲ μάλλον τῶ κτὴ φύσιν. ἐνήργηκεν οὖν τῆ το θεοῦ καὶ πατρὸς ὁ υἱός, τὸ πνεῦμα διδοὺς αὐτῶς. ἀνθρώπινον τοῖνυν ἡ λῆψις, θεοπεπὴς ὃ καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων τὸ εἶδος πνεύματος καὶ εἰς ἑτέροις ἐκχεῖν πλὴν τῆ πνεύματός ὁδοῖν. θεὸς οὖν ἄρα ἴσθι ἐν ἀνθρώπινῃ μορφῇ πεφηνῶς ὁ λόγος, σωτήρ τε διὰ τῆ το τῶ θεῶ καὶ πατρί.

flex sit, per Patris dexteram iure merito exaltatus dicitur. Obserua hic rursum, Dominum nostrum Iesum Christum secundum humanam quidem naturam Spiritum accipere, secundum diuinam vero hoc ipso Patris promissa exsoluere, quod Spiritum sanctum non tamquam ab se alienum, sed tamquam sibi proprium fidelibus mittit. Deus enim per quemdam ex sanctis prophetis alicubi ita ait: *Effundam de Spiritu meo super omnem carnem.* Hanc autem promissionem Christus Dominus præstat, cum Spiritum ut proprium ad fidem vocatis immittit. Atqui Spiritum sanctum quibuscumque libitum fuerit posse impertiri, id in hominem nequaquam conuenit, sed tantum in verum naturalemque Deum. Quando igitur Filius Spiritum sanctum impertiuit, quod Dei & Patris est efficit. Humanum proinde quiddam est, Spiritum suscipere; diuinum vero & supra hominem, ex propria plenitudine Spiritum sanctum in alios effundere. Verbum itaque, quod in humana forma apparuit, Deus est: unde consequitur, ut eiusdem quoque cum Patre maiestatis sit.

Ierl. 2. v. 28.

Περὶ τῆ λέγεσθαι ἀναστῆναι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἐν δωρεῇ τῆ πατρὸς.

De eo quod Christus per paternam virtutem resurrexisset dicitur.

να'.

L I.

ΘΕΣΠΕΣΙΟΣ γράφει Παῦλος περὶ τῆ πατρὸς Αβραάμ· ἐκ ἐργάτης δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῶ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζέσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ ὁ ἐγείραντα Ἰησοῦν ὁ κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ὃς παρεδόθη

DIVINVS Paulus de patriarcha Abraham ita scribit: *Non est autem scriptum propter ipsum tantum, quia reputatum est illi ad iustitiam; sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum, qui suscitauit Iesum Dominum nostrum a mortuis: qui traditus est*

Rom. 4. v. 25.

O o iij

propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram. Vna quidem deitas in tribus personis adoratur tum a nobis, tum etiam a supernis illis spiritibus. Cū autē vna dumtaxat diuinitas existat, merito totius opus censetur, quidquid potest ab illa vna procedere. Deus Pater namque omnia per Filium operatur in Spiritu sancto. Quare si Pater viuificare dicitur, idipsum omnino per Filium in Spiritu sancto præstare intelligitur. Rursum si Filius in his qui vita destituuntur, vitam efficere prædicatur; hoc ipsum absque coessentialis Patris cooperatione efficere non putetur, vt qui illum qui eum genuit, in seipso manentem semper habeat. Ego, inquit aperte, a meipso non loquor: Pater qui in me manet, ipse facit opera. Tandem si Spiritus hoc ipsum operatur, omnino vt vitæ spiritus operatur. Atqui Deum Patrem, & Filium qui ex illo genitus est, secundum naturam vitam esse dicimus. Quamuis ergo Pater Christum ex mortuis exsuscitasse dicatur, Filium tamen circa proprii corporis exsuscitationem non otiosum extitisse inuenimus. nam Iudæos hoc modo allocutus legitur: Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. Ita cum beatus Paulus doceat, quod & nobis quoque reputabitur ad iustitiam credentibus in eum, qui suscitauit Iesum Christum ex mortuis; non solum in Deum Patrem credidimus, sed etiam in Dominum nostrum Iesum Christum. Quin & illud quoque obseruandum, vt arbitror, hoc loco venit, nempe Vnigenitum hominem factum, mortem quidem secundum carnem pertu-

Ioan. 5. v. 27.

Ioan. 14. v. 10.

Ioan. 2. v. 19.

Rom. 4.

διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν.] μίαν μὲν θεότητος φύσιν, ἐν ἑσσοσάσει δὲ προσωκωεῖται τρεῖσι ᾧρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων πνεύματων. μίας δὲ οὐσης θεότητος, ἀπάσης εἰκότως δὴ ἔργον αὐτῶν γίνετο πᾶν ὁποῦν τῶν ὁπλισσα πρεπόντων αὐτῆ τε καὶ μόνῃ. *περὶ λέγεται γὰρ πάντα παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐν πνεύματι. ὡς τε καὶ εἰ λέγεται τοῦ ζωοποιεῖν ὁ πατήρ, ἐνεργησὶ πάντως αὐτὸ διὰ τοῦ υἱοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι. καὶ ἐνεργῆ πλὴν ζωῆς ὁ υἱὸς ἐν γὰρ τοῖς δεδημηνοῖς τῆς ζωῆς, ἀλλ' οὐ δίχα τῆς ὁμοουσίου πατρὸς ἔχῃ γὰρ ἐν ἑαυτῷ τὸ γνησασαί τε καὶ γνοῦν ἔφη σαφῶς ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μόνον, ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ εἰ τὸ πνεῦμα λέγεται τοῦτο δρᾶν, ἐνεργησὶ πάντως ὡς πνεῦμα ζωῆς. ζωῆς δὲ εἶναι φανερὸν καὶ φύσιν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, καὶ ὅτι αὐτὸ γνησάσεται υἱόν. ἐκουῶ λέγεται μὲν ὁ πατήρ ἀνασῆσαι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν· ἐκ νεκρῶν μὲν δὲ υἱὸν ἀνεργῆσαι πλὴν ἀνάσασιν τῆς ἰδίου σώματος. καὶ γνοῦν ἔφη παρὸς Ἰουδαίους· λύσατε τὸ ναὸν τῶτον, καὶ ἐν τρεῖσιν ἡμέραις ἐγείρω αὐτόν. ἀδελφοὶ δὲ, ὅπως τὸ μακαρίου Παύλου λέγονται· ὅτι λογισάσεται καὶ ἡμῶν ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην τοῖς πισύσασιν ὅτι ἐγείρανται Ἰησοῦ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν· ἐκ εἰς μόνον ἢ πίστις τοῦ πατρός λέγεται καὶ θεοῦ, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἄλλως τε δὲ γὰρ ὁ ἡμῶν καλεῖτο ἰδεῖν γέροντα ἀθεοῦ ὁ μονογενῆς, καὶ ἑσόμενε μὲν σαρκικῶς τὸ σαρκ-*

ANNO
CHRISTO
451

ANNO CHRISTI 431.
 τον, ανέβίω γε μέν οὐ καὶ σαρκός, ἤρω αἰθεροπότη, δυνάμιν, ἀλλ' ὡς ἐν ἰσχυρί θεότητος τῆς ζωογονούσης ἐόν νεκροῖς, καὶ καλούσης τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. ἀναθετέου οὐδ' ἀεὶ πλεῖν ζωοποίησιν ἐ μάλιστ' ἐκόντως ἐκ αὐτῆς που πάντως τῆς τῆς σώματός φύσεως, καὶ ἐν γέροντι ἴδιον τῆς ἐκ θεοῦ φωνῆς λόγου· δυνάμει δὲ μάλλον τῆς ὑπερτάτης, καὶ φύσεως τῆς ὑπερκρίστης, ὡς ἐν παλαιῶν τῆς θεοῦ καὶ πατρὸς, ὅτι οὐδέποτε φησὶν ὁ υἱὸς, ἴσους τε καὶ ὅμοιοι καὶ πάντα ἀπὸ. περὶ δὲ δι' ἀμφῶν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ζωοποιῶν. ἄρα δὲ δάδαμι φησὶ Χριστὸν διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐργάζεσθαι διὰ πλεῖν δικαίωσιν ἡμῶν. ὡς περὶ γὰρ γέροντι ὑπὲρ ἡμῶν τὸ παθεῖν αὐτῆς τῆς ἰδίας σαρκὸς θανάτον, ἵνα λοιπὸν ἀποθήσῃ τῆς θανάτου τὸ κρατεῖν· οὐπω καὶ ἀνεβίω πάλιν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπικαιρίων ἐν ἡμῖν πλεῖν εἰς ἀφθαρσίαν ἐπιπόδον, καὶ τῆς ἐν Ἀδάμ ἀφθαρσίας ἀφανίζων τὰ ἐγκλήματα. δεδικαιώμεθα γὰρ ἐν Χριστῷ, τῆς μὲν δεχόμεθα ἐκείνης θείας πλεῖν δυνάμιν ἀφανίζουσι διὰ τῆς εἰς ἅπαν ἕσπερας, ἀπαλλάττον· ἡ δὲ τῆς δεχόμεθα αἰπαμάτων πλεῖν φύσιν· οὐ γὰρ ἐποίησεν ἀμείψαν, γέροντι δὲ μάλλον ἀδύκωμος ἐν αὐτῆς, καὶ τοὶ κατεγνωσμένοι, καὶ ἀπὸ εἰπομένων, * ἐν Ἀδάμ.

lisse, vi tamen carnis, hoc est humanitatis, ne utique reuixisse, sed virtute deitatis, *quæ uiuificat mortuos, & vocat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ sunt.* Ipsa itaque uiuificatio non ad ipsam corporis naturam, licet illud Verbo ex Deo genito proprium extiterit, sed potius ad supremam illam virtutem, hoc est, ad eam naturam iure merito referenda est, quæ omnem excedit creaturam, sicut in persona Dei Patris, ex quo prodit Filius per omnia illi æqualis & consubstantialis. procedit autem per utrosque & uiuificus quoque Spiritus. Addit porro, Christum propter delicta nostra traditum esse; propter nostram autem iustificationem exsuscitatum. Quem admodum enim factum est, ut ipse nostri causa in propria carne mortem pateretur, quo mortis imperium in posterum dissolueretur: sic rursus nostri causa reuixit, culpisque præuicationis Adæ abolitis, reditum nobis ad immortalitatem primus ostendit. Iustificamur enim per Christum, antiquæ illius maledictionis vim demolientem per obedientiam modis omnibus perfectam, naturam vero humanam ab antiquis criminibus liberantem. Peccatum namque nullum admisit, sed omni laude dignus in ipsa fuit, etiam si in principio, hoc est in Adam, ut ante quoque admonuimus, condemnationi obnoxia fuerit.

L II.

An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christum Iesum, in mortem ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus illi per baptismum in mortem; ut quomodo Christus resurrexit a mortuis per

ἡ ἀγνωεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸ θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὐδ' αὐτῷ διὰ τὸ βαπτίσματος εἰς τὸ θάνατον· ἵνα ὡς περὶ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν